

Jørgen Berthelsen: I Tilslutning til den højtærede Ministers Bemærkning skal jeg sige, at de to Lovforslag, som vi altsaa efter den højtærede Formands Udtalelse har Ret til at omtale under eet, jo er gamle Bekendte her i dette høje Ting. I Rigsdagssamlingen 1908—09 blev der fremsat et Lovforslag om Ændring i Tillæg til Lov om Spare- og Laanekasser Nr. 64 af 28. Maj 1880. Der kom ikke noget Resultat ud af dette Lovforslag, men sluttelig enedes man om at henskyde Spørgsmaalet til en særlig Kommission, jfr. Lov Nr. 87 af 13. April 1910. Kommissionen blev nedsat den 13. August 1910 og afgav Betænkning den 1. Juni 1912, og allerede den 13. November 1912 blev der fremsat Lovforslag her i Landstinget. Der er saaledes nu hengaaet næsten 7 Aar, siden denne Sag blev forelagt her i Tinget, og i de sidste 2—3 Aar har den vandret imellem Folketing og Landsting, saa det er jo rigtigt, hvad den højtærede Minister sagde, at de foreliggende Lovforslag ikke er ukendte her i Tinget. Sagen har nu været behandlet i Folketinget, og jeg har set af de Udtalelser, Ordføreren der fremsatte, at Sagerne i Folketinget har været behandlede i to forskellige Udvalg, idet Banklovsforslaget har været henvist til eet Udvalg og Sparekasselovforslaget til et andet. Tidligere sorterede jo endogsaa Sparekasselovforslaget under een Minister og Banklovsforslaget under en anden. Ogsaa her i Tinget har Sparekasselovforslaget været behandlet i eet Udvalg og Banklovsforslaget i et andet. Den Omstændighed, at Sagerne har været behandlede i forskellige Udvalg, har selvfølgelig i meget høj Grad vanskeliggjort Arbejdet. Vi har nu først faaet begge Lovforslagene ind under den samme Minister, nemlig den højtærede Handelsminister, og dernæst har Folketinget behandlet dem i eet Udvalg, og jeg maa sige — jeg ved ikke, om jeg her er i fuldstændig Overensstemmelse med den højtærede Minister —, at Lovforslagene, som de nu foreligger fra Folketinget, forekommer mig at foreligge i en betydelig bedre Skikkelse, end vi nogen Sinde før har set dem. Jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige den højtærede Minister vor Støtte til at faa Forslagene gennemført, og det saa hurtigt, det paa nogen Maade lader sig gøre.

Jeg skal ikke komme videre ind paa Enkeltheder i Forslaget, men jeg maa gaa ud fra, at vi alle har den Opfattelse, at vi maa se at komme til Ende med den Sag paa en saadan Maade, at Bestemmel-

serne ikke bliver snærende og generende hverken for Bankerne eller for Sparekasserne.

For egen Regning kunde jeg nemlig, hvis den højtærede Finansminister, der jo i Samlingen 1912—13 som det 6te Medlem for 1ste Kreds var Ordfører her, havde været til Stede, have haft Lyst til at sige et Par Ord om den af ham den Gang omtalte Maksimalindlaansrente. Det, der her foreligger, er jo mere radikalt end de tidligere Forslag, men det har dog vundet Tilslutning hos 14 af Folketingets 15 Udvalgsmedlemmer. Og den højtærede Handelsminister har jo, om end med nogen Betænkelighed, accepteret Forslaget. Den højtærede Ministers egen Partifælle, der i Kommissionen var imod Forslaget, er jo nu ogsaa i Folketinget gaaet med dertil. Og naar man giver Bankerne Stempelbøgunstiggelse, vil det efter mit Kendskab til Forholdene være ganske umuligt at faa disse Lovforslag ført igennem, uden at man vedtager en saadan Bestemmelse. Om den her foreliggende Form er den heldigste, skal jeg ikke sige noget om. Jeg tror dog, at der maa foretages en Ændring. Thi saa vidt jeg forstaar Bestemmelsen, kan efter Affattelsens Ordlyd Indlaansrenten sættes flere Gange aarlig, hvilket vil være uheldigt. Det heldigste vilde være, om det blev en eller to Gange om Aaret.

I Sparekasselovens § 4, 3die Stykke, tales der om Garanter og Aktionærer, men der bliver det vist nødvendigt at foretage en yderligere Tilføjelse. Det drejer sig jo her om de selvsupplerende Sparekasser, og det har baade været Ministerens og ogsaa Kommissionens Mening, at Bestyrelserne ikke skulde kunne vælge sig selv, men der skulde være en Vælgerforsamling. Det oplyses nu for mig, at der er Sognesparekasser, hvor der hverken er Garanter eller Aktionærer, men Interessenter. Naar en Mand har sat 100 Kr. ind, er han Interessent, og disse Interessenter møder saa en Gang om Aaret og vælger Bestyrelse. Jeg henstiller derfor til Overvejelse, om man ikke skal ændre Bestemmelsen i § 4 i den af mig antydede Retning og medtage Interessenter.

Den højtærede Minister har jo omtalt Bestemmelsen i § 1 om, at Sparekasserne ikke maa yde Garanter og Aktionærer mere en 1 pCt. Jeg har omtalt dette Forhold før, den Gang lød Bestemmelsen værre. Da hed det, at de paagældende ikke maatte faa over 4 pCt. Saadan var det i det første Forslag, medens det an-